

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/223/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614205001
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4614205001.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci žalobcu: O. P., nar. X.X.XXXX, bytom D. XXXX/X, J., zastúpený: JUDr. Pavel Vöröšváry, advokát so sídlom Škultétyho 1597/7, Topoľčany, proti žalovanej: K. P., nar. XX.X.XXXX, bytom L. 6, J., zastúpená: JUDr. Jozef Jaško, advokát so sídlom Falešníka 10, Prievidza, o vyporiadanie BSM, o odvolaní žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 24. júla 2019 č. k. 5C/127/2014-750, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o určení vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov pod bodom I. A, B a C **p o t v r d z u j e**.

Rozsudok vo výroku II. o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov **m e n í t a k**, že nehnuteľnosti uvedené vo výroku I. A1 a A2 prikazuje do podielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovanej.

Napadnutý rozsudok o prikázaní nehnuteľnosti pod bodom I. A3 ako aj o prikázaní hnutelých vecí uvedených pod bodmi I. B1 až B58 do výlučného vlastníctva žalobcu ako aj o prikázaní hnutelých vecí uvedených pod bodmi I. B59 až B96 do výlučného vlastníctva žalovanej **p o t v r d z u j e**.

Napadnutý rozsudok vo výroku III., VI. a VIII. **p o t v r d z u j e**.

Výrok IV. napadnutého rozsudku **m e n í t a k**, že pohľadávku uvedenú pod bodom I. C prikazuje žalobcovi.

Výrok V. napadnutého rozsudku **m e n í t a k**, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanej na vyrovnanie 7 257,50 eura v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (OS Topoľčany) rozsudkom zo dňa 24.7.2019 č. k. 5C/127/2014-750 (prvý rozsudok tohto súdu vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, č. k. 5C/127/2014-430 bol na základe včas podaných odvolaní zo strany žalobcu a žalovanej zrušený uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/636/2016-469 zo dňa 6.12.2017 s následným vrátením vecí súdu prvej inštancie na ďalšie konanie) pri právnom posúdení podľa § 149 ods. 1, § 150, § 145 ods. 1 a § 151p ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“) vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej iba „BSM“), pretože títo sa mimosúdnou formou na vyporiadaní spoločne nadobudnutého majetku nedohodli. Do masy BSM zaradil nehnuteľnosti v tom rozsahu ako sú špecifikované vo výrokovej časti rozsudku uvedené pod bodom A1 až A3, pričom hodnotu nehnuteľností uvedených pod bodom A1 určil v sume 14.484,05 eura, hodnotu nehnuteľností uvedených pod bodom A2 určil v sume 1.690,67 eura a hodnotu nehnuteľnosti uvedenú pod bodom A3 určil v sume 4.437,18 eura. Spolu hodnota týchto nehnuteľností predstavuje sumu 20.611,90 eura. Pod bod B výrokovej časti rozsudku prvoinštančný súd zaradil hnutelné veci pod položkami 1. až 96. s tým, že ich zostatkovú hodnotu určil spolu v sume

5.644,21 eura. Do výrokovej časti označenej bodom C zaradil pohľadávku voči dlžníkovi I. vyplývajúcu zo sumy o pôžičke v sume 9.958 eur.

2. BSM strán sporu vyporiadal súd prvej inštancie tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu prikázal nehnuteľnosti uvedené pod bodom A1 až A3 ako aj hnuťelné veci uvedené pod bodom B1 až B58 spolu v hodnote 23.493,94 eura.

3. Do výlučného vlastníctva žalovanej súd prikázal hnuťelné veci uvedené pod bodom B59 až B96 spolu v hodnote 2.762,17 eura.

4. Vecné bremeno ohľadne práva prechodu cez parc. reg. „C“ č. XXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 507 m², nachádzajúcu sa v kat. úz. J., zapísanú na LV č. XXX a zároveň aj vecné bremeno ohľadne práva výstavby garáže a inžinierskych sietí na tej istej parcele, t. j. parc. č. XXX zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m² súd zrušil.

5. Pohľadávku uvedenú pod bodom C výrokovej časti rozsudku prikázal súd do podielového spoluvlastníctva strán sporu, každému v 1-ici.

6. Na vyrovnanie podielu žalovanej súd zaviazal žalobcu vyplatiť žalovanej sumu 10.365,89 eura v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

7. Stranám sporu bola uložená povinnosť zaplatiť na účet súdu prvej inštancie formou spoločnou a nerozdielnou súdny poplatok v sume 1.086 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

8. Štátu bol priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi a aj voči žalovanej v rozsahu 100 %.

9. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo, pretože každá zo strán bola v konaní iba čiastočne úspešná.

10. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, tak prvoinštančný súd pri rešpektovaní záväzného právneho názoru odvolacieho súdu obsiahnutého v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Nitre zo dňa 6.12.2017 č. k. 5Co/636/2016-469 ako aj s poukazom na doplnené dokazovanie mal za preukázané, že medzi stranami sporu po rozvode ich manželstva na základe rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 8P/25/2012 zo dňa 19.4.2012, právoplatného dňa 15.5.2012 nedošlo k dohode medzi bývalými manželmi o vyporiadaní vecí patriacich do BSM. Vzhľadom k uvedenému a s poukazom na podaný návrh zo strany žalobcu v tejto veci súd prvej inštancie zrealizoval vyporiadanie BSM strán tohto sporu podľa § 149 OZ. Za predmet samotného vyporiadania BSM je potrebné považovať všetko, čo patrilo do BSM a existovalo aj v čase jeho zániku.

11. Hodnota nehnuteľností pod bodom A1 až A3 predstavuje sumu 20.611,90 eura, hodnota hnuťelných vecí pod B1 až B96 predstavuje sumu 5.644,21 eura a hodnota pohľadávky pod bodom C predstavuje sumu 9.958 eur, ktoré sumy boli súdom zaradené do BSM, pričom spolu ide o sumu 36.214,11 eura.

12. Vyporiadanie spoločného majetku vykonal súd tak, že nehnuteľnosti spolu v hodnote 20.611,90 eura uvedené pod bodom A1 až A3 v rámci výroku prvoinštančného rozsudku boli prikázané do výlučného vlastníctva žalobcu, pretože odvolací súd nepovažoval za správne prikázanie predmetných nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. Krušovce špecifikovaných bodmi A1 a A2 výrokovej časti rozsudku, do podielového vlastníctva strán sporu, ako pôvodne rozhodol prvoinštančný súd. V tejto súvislosti mali byť rešpektované existujúce rodinné a spoločenské väzby k týmto nehnuteľnostiam, ktoré nehnuteľnosti majú v podielovom spoluvlastníctve aj tretie osoby, okrem strán tohto sporu. Tieto tretie osoby sú členovia žalobcovej rodiny, a preto by bolo vhodnejšie a účelnejšie to, aby žalovaná z tohto spoluvlastníckeho zväzku bola za príslušnú finančnú náhradu vylúčená.

13. Do výlučného vlastníctva žalobcu prikázal súd aj nehnuteľnosť označenú v rámci výroku rozsudku ako A3, t. j. dvojgaráž postavenú na parc. č. XXX/X v hodnote spoluvlastníckeho podielu 4.437,18 eura, keď túto nehnuteľnosť žiadal žalobca prikázať do svojho výlučného vlastníctva, a to aj preto, že vlastní polovicu pozemku, na ktorom je garáž postavená. Žalovaná s prikázaním garáže do výlučného vlastníctva žalobcu súhlasila a zároveň súhlasila aj so zrušením vecného bremena. Hodnotu prístupovej cesty ku garáži v sume 1.158,78 eura súd do BSM nezaradil, pretože táto cesta, resp. chodník boli

vybudované ešte pred rokom 2002 a takisto do výlučného vlastníctva žalobcu boli prikázané aj hnuiteľné veci pod bodmi B1 až B58.

14. Pokiaľ ide o hnuiteľné veci uvedené vo výroku rozsudku pod bodom B1 až B96, tieto v záujme zachovania aspoň čiastočnej proporcionality podielov rezultujúcich z vyporiadania BSM súd pomerne rozdelil, keďže väčšinu týchto vecí ani jedna zo strán tohto sporu neužíva, pretože sú už staršie a bolo by nespravodlivé prikázať tieto veci iba do výlučného vlastníctva jedného z manželov a to aj napriek tomu, že tieto veci sa nachádzajú v nehnuteľnosti žalobcu, do ktorej žalovaná nemá prístup. Takisto boli zohľadnené aj stanoviská strán sporu k prerozdeleniu týchto vecí, ktoré prezentovali počas súdneho konania. Rozdelenie hnuiteľných vecí bolo súdom vykonané tak, že hnuiteľné veci uvedené pod bodmi B59 až B96 v hodnote spolu 2.762,17 eura prikázal súd do výlučného vlastníctva žalovanej. Skialpinistické lyže súd do masy BSM nezahrnul, nakoľko ich žalovaný kúpil až po zániku BSM.

15. Motorové vozidlo zn. K. L. T. X,X M., rok výroby XXXX, resp. jeho všeobecnú hodnotu v sume 326,14 eura uvedenú pod B86 výrokovej časti rozsudku súd prikázal žalovanej z dôvodu, že táto predmetné vozidlo po rozvoze manželstva užívala a aj ho predala.

16. Hodnota vecí prikázaných do výlučného vlastníctva žalobcu predstavuje 23.494,94 eura a v prípade žalovanej hodnota jej prikázaných vecí predstavuje sumu 2.762,17 eura. Rozdiel oproti tomu, čo má žalovaná dostať je potom suma 10.365,89 eura (spolu suma hnuiteľných vecí a nehnuteľných vecí patriacich do BSM je 26.256,11 eura : 2 = 13.128,05 eura /je podiel každého z hnuiteľných a nehnuteľných vecí patriacich do BSM/), preto súd zaviazal žalobcu na vyrovnanie podielu žalovanej zaplatiť tejto sumu 10.365,89 eura v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

17. Pokiaľ ide o pohľadávku pod bodom C výrokovej časti rozsudku voči dlžníkovi I. D., vyplývajúca zo zmluvy o pôžičke v sume 300.000,- Sk (9.958 eur) súd v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu mal vyhodnotiť žalovanou namietanú neplatnosť tejto pôžičky v rámci predbežnej otázky. Na základe vyjadrenia žalovanej predmetná pôžička bola v roku 2004, pričom žalovaná sa o nej dozvedela asi rok po uzavretí zmluvy o pôžičke, t. j. cca 7 rokov pred rozvozom manželstva. Žalobca namietol premičanie dovolania sa neplatnosti zmluvy o pôžičke žalovanou. Podľa § 145 ods. 1 OZ, ak žalovaná nedala súhlas k tejto pôžičke, ide o relatívnu neplatnosť právneho úkonu, pretože išlo o nie bežnú vec. Žalovaná mala možnosť dovolať sa relatívnej neplatnosti tohto právneho úkonu (pôžičky) v trojročnej premičacej dobe podľa § 101 OZ. Vzhľadom k tomu, že žalovaná sa od roku 2004 relatívnej neplatnosti pôžičky v rámci trojročnej premičacej doby nedovolala, súd musel k námietke premičania vznesenej žalobcom prihliadnuť a vychádzať z toho, že predmetná zmluva o pôžičke je platná. Pôžička zo strany dlžníka I. nebola doposiaľ veriteľovi (žalobcovi) vrátená. Žalovaná o tejto pôžičke mala vedomosť od r. 2005, avšak nijako neprejavila nesúhlas s touto pôžičkou v čase keď sa o nej dozvedela. Preto je nanajvýš spravodlivé pre obidve strany sporu to, aby súd predmetnú pôžičku, resp. pohľadávku z nej vzniklú, prikázal do podielového spoluvlastníctva pre každú stranu v podiele 1/2-ica.

18. Pokiaľ žalovaná žiadala vyporiadať aj investície vložené do rodinného domu v J. (zapísaný na LV č. XXX súp. č. XX) z vykonaného dokazovania realizovaného výpoveďami strán sporu, mal súd preukázať, že investícia bola vykonaná v roku 1997, kedy predmetná nehnuteľnosť patrila do BSM rodičov žalobcu, a teda išlo o investície do majetku tretích osôb, ak táto investícia bola urobená z finančných prostriedkov patriacich stranám sporu. Matka žalobcu zomrela v roku 2002 a žalobca na základe osvedčenia o dedičstve č. k. 9D/1038/02-34 zdedil po nej spoluvlastnícky podiel 1-ica, a to na rodinnom dome a príslušných pozemkoch. Žalovaná neuniesla dôkazné bremeno a ničím nepreukázala, kedy a koľko finančných prostriedkov patriacich do BSM malo byť použitých z titulu investície do rodinného domu súp. č. XX v J.. Naopak z výsluchu svedka, t. j. otca žalobcu vyplynulo, že investície do rodinného domu vykonali rodičia žalobcu zo svojich finančných prostriedkov. Ak by predmetná investícia bola vykonaná z finančných prostriedkov patriacich do BSM, jednalo by sa o investíciu vloženú do majetku tretích osôb, ktorá nemôže byť predmetom BSM.

19. Žalovaná žiadala do ich BSM zahrnúť aj finančné prostriedky, ktoré sa nachádzali na bankovom účte K&H v A., č. ú. XXXXXXXX-XXXXXXX-XXXXXXX. Z výpisov z tohto účtu vyplýva, že sa za dlhšie časové obdobie ukladali a vyberali finančné prostriedky spolu v sume 47.000 eur. Predmetný účet bol vedený na meno žalovanej, ktorá peniaze aj z účtu vyberala. Účet bol zrušený v roku 2005, pričom BSM strán tohto sporu zaniklo v roku 2012. Žalovaná neuniesla dôkazné bremeno a ničím nepreukázala, že

finančné prostriedky z tohto účtu ku dňu zániku BSM ešte existovali. Taktiež nepreukázala, že finančné prostriedky z tohto účtu boli použité aj ako investícia do rodinného domu vo vlastníctve rodičov žalobcu v J.. Samotná žalovaná uviedla, že investícia sa vykonala v roku 1997 a výbery z predmetného účtu boli realizované v rokoch 2002 až 2005. Súd považoval finančné prostriedky z uvedeného účtu za spotrebované do zániku BSM, a to na potreby spoločnej domácnosti, ako to nakoniec vyplýva aj z výpovedí, resp. vyjadrení strán sporu. Preto finančné prostriedky, ktoré boli na predmetnom účte ešte v roku 2005 a aj pred týmto rokom, sú do masy BSM nezahrnuté.

20. Žalovaná žiadala do masy BSM zahrnúť aj rodinný dom súp. č. XX zapísaný na LV č. XXX v kat. úz. J. a byt nachádzajúci sa na ul. F. mieru č. XXX v obci J., pričom uviedla, že tieto nehnuteľnosti kúpil žalobca za spoločné peniaze strán sporu na meno svojho otca. Tvrdenie v tomto smere žalovaná ničím nepreukázala a tak neunesla dôkazné bremeno ohľadne svojich tvrdení, že obidve tieto nehnuteľnosti patria do BSM strán sporu, pretože uvedené nehnuteľnosti boli vo vlastníctve iných osôb ako sú žalobca a žalovaná.

21. S poukazom na ust. § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, uložil súd stranám sporu povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok v sume 1.086 eur na účet súdu prvej inštancie (OS Topoľčany) v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

22. S prihliadnutím na tieto dôvody prvoinštančný súd BSM strán tohto sporu vypořiadal tak, ako to uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku zo dňa 24.7.2019 č. k. 5C/127/2014-750.

23. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie obidve strany tohto sporu.

24. Žalobca vo svojom odvolaní navrhol Krajskému súdu v Nitre, ako súdu odvolaciemu, napadnutý rozsudok Okresného súdu Topoľčany v zmysle § 388 CSP zmeniť tak, že jeho odvolacím dôvodom bude vyhovieť v rozsudku odvolacieho súdu. Nesúhlasí s názorom prvostupňového súdu v tom zmysle, že mu súd prikázal do výlučného vlastníctva všetky nehnuteľnosti uvedené v bodoch A1 a A2 žalobného návrhu tvoriace masu BSM. Nemá totiž dostatok finančných prostriedkov na vyplatenie vyrovnávacieho podielu pre žalovanú. Podľa jeho názoru a aj podľa súdnej praxe účastník, ktorému by mala byť prikázaná určitá nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva, by s takýmto postupom musel súhlasiť. Takisto k takémuto postupu zo strany súdu nevidia žiaden právny dôvod, pretože žiaden z účastníkov tieto nehnuteľnosti neužíva. V prípade predmetných nehnuteľností nejde o blízku rodinu žalobcu, ale iba o jeho bratranca K. s manželkou. V tomto smere by nemalo byť právne relevantné, či ostatní spoluvlastníci sú vzdialení príbuzní žalobcu. Už v priebehu tohto sporu navrhoval vypořiadat' spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam dohodou, ku ktorej však nedospeli. Ostatní spoluvlastníci majú rovnaké vzťahy so žalovanou ako so žalobcom, a preto v spore o vypořiadanie BSM nebol proti prikázaniu týchto nehnuteľností do podielového spoluvlastníctva pre každú stranu v podiele 1-ica. Preto navrhuje prikázať nehnuteľnosti pod A1 a A2 do výlučného vlastníctva žalovanej, ktorá s ohodnotením súdneho znalca súhlasila a toto ani nenamietala. Na preukázanie týchto tvrdení žalobcu súd prvej inštancie vypořočul na pojednávaní dňa 5.6.2019 aj svedka K. M..

25. Pokiaľ ide o finančné prostriedky v minulosti sa nachádzajúce na účte banky K&H v A., ktoré mali byť naakumulované cca do výšky 47.000 eur a podľa žalovanej mali patriť do BSM, súd prvej inštancie správne takúto argumentáciu neuznal. Tieto finančné prostriedky ako majiteľka účtu vyberala práve žalovaná. Takisto z týchto peňazí nebolo investované do rodinného domu jeho rodičov v J., pretože tieto investície aj podľa tvrdenia žalovanej sa vykonali v roku 1997, pričom samotné výbery z predmetného účtu boli realizované v rokoch 2002- až 2005, t. j. až po skončení investícií do rodinného domu v J.. Zmluvu zo spoločnosti podpísala žalovaná, žalobca bol proti. Jeho zamestnávateľ s touto maďarskou firmou spolupracuje, ale žalobca osobne nie. Vzhľadom k tomu, že výlučné dispozičné právo s týmto účtom mala iba žalovaná, v jeho prospech by mala byť zohľadnená suma 23.500 eur, o ktorú sumu by bol potom jeho podiel na vypořiadaní BSM zvýšený.

26. Ak žalovaná má zámer robiť predmetom ich sporu nehnuteľnosti patriace do vlastníctva tretích osôb, tak potom je potrebné prihliadať aj na žalovanou zdokladované financovanie kúpy jej rodinného domu s príľahlými pozemkami a to nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v kat. úz. J. za cenu 142.000 eur. Žalovaná nemôže splácať mesačnú splátku 674,17 eura na poskytnutom splátkovom úvere zo svojho

mesačného príjmu cca 600 eur, čo znamená, že na životné náklady a najmä splácanie úveru používa financie inkasované od spoločnosti B..

27. Žalovaná vo svojom odvolaní navrhla odvolaciemu súdu, aby v zmysle § 390 CSP zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku IV. a pohľadávku uvedenú pod bodom C prikázal v celosti do vlastníctva žalobcu. Ďalej vo výroku I. do masy BSM žiadala zahrnúť aj rodinný dom súp. č. XX zapísaný na LV č. XXX v kat. úz. J. a takisto aj byt nachádzajúci sa na ul. F. mieru č. XXX v kat. úz. J. a rovnako do výroku I. rozsudku navrhla zahrnúť do masy BSM aj sumu 47.000 eur vedenú na účte č. XXXXXXXX-XXXXXXX v A. republike.

28. Pokiaľ ide o pôžičku poskytnutú žalobcom Bohumilovi Krajčovičovi, tak tu súd vec nesprávne posúdil, pretože počas konania žalovaná nikdy nespochybovala platnosť tejto pôžičky, ako sa snažila prezentovať strana žalobcu a ako to posúdil aj samotný prvostupňový súd. Žalovaná iba tvrdila, že o tejto pôžičke nemala žiadnu vedomosť a o tom sa dozvedela iba náhodným spôsobom. Nevyjadrila s pôžičkou žiaden súhlas, čoho dôkazom je absencia podpisu žalovanej na listine - uznanie dlhu a spôsob vyrovnania zo dňa 8.2.2004. Žalovaná dlžníka nepozná a nevie koľko bolo z predmetnej pôžičky vrátené. Pravdepodobne z tejto pôžičky dlžníkom nebolo splatené nič. Preto je nespravodlivé, keď súd predmetnú pôžičku prikázal do podielového spoluvlastníctva obidvoch účastníkov konania. Zároveň je potrebné postup prvostupňového súdu v tomto smere vnímať ako rozporuplný s dobrými mravmi. Prvostupňový súd svojím rozhodnutím vytvoril stav, že žalovaná je nútená časť pohľadávky pripadajúcu na ňu vymáhať si od dlžníka, ktorého nepozná a nevie ani kde vôbec býva. Navyše žiadnym spôsobom, resp. dôkazom nebol v konaní preukázaný opak, t. j. že žalovaná o pôžičke vedela a že s ňou aj súhlasila. Súd vyhádzať iba z tvrdení žalobcu, ktorý však neunesol dôkazné bremeno a svoje tvrdenia v tomto smere ničím nepreukázal. Vzhľadom k uvedenému žalovaná odvolaciemu súdu navrhuje zmenu rozsudku s tým, že pohľadávka uvedená vo výroku IV. bod bodom C bude prikázaná do vlastníctva žalobcu v celosti.

29. Ďalej žalovaná vytyka prvostupňovému súdu, že do masy BSM nebol zahrnutý aj rodinný dom súp. č. XX zapísaný na LV č. XXX nachádzajúci sa v J. a rovnako aj byt nachádzajúci sa takisto v J., ul. F. mieru č. XXX, ktorý byt za spoločné peniaze účastníkov žalobca zakúpil na meno svojho otca. Žalobca totiž dôkazné bremeno vôbec neunesol a ani nepreukázal svoje tvrdenia, že jeho rodičia si počas života sporili. Navyše aj z doložených potvrdení Sociálnej poisťovne vyplýva, že rodičia žalobcu zo svojich príjmov, resp. dôchodkov nemohli tvoriť investície potrebné na obstaranie a zhodnotenie nehnuteľností.

30. Žalovaná rovnako navrhla zmeniť napadnutý rozsudok aj vo výroku I. a zahrnúť do masy BSM aj sumu 47.000 eur vedenú na predmetnom účte v Maďarskej republike. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno ohľadne spotrebovania týchto finančných prostriedkov počas trvania ich manželstva príjem. Finančné prostriedky boli vyberané spoločne, a to počas rodinných výletov v Ostrihome. Vo svojom poslednom vyjadrení žalobca žiadal zohľadniť sumu 47.000 eur pri samotnom vypořádání BSM, zatiaľ čo jeho právny zástupca na pojednávaní pred OS Topoľčany dňa 29.10.2014 uviedol, že finančné prostriedky pochádzajúce z predmetného účtu v Maďarskej republike boli v období od roku 2005 do r. 2012 spotrebované v rámci manželstva.

31. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že žalovaná dlžníka I. D. poznala, bola s ním v priateľskom vzťahu a aj na plese v Z.. O pôžičke sa dozvedela asi 1 rok po jej poskytnutí, čo vyplýva z jej výpovede na Okresnom súde Topoľčany dňa 15.4.2019.

32. Súd prvej inštancie do masy BSM správne nezahrnul obidve namietané nehnuteľnosti žalovanou, ktoré sa nachádzajú v kat. úz. J., pretože sú vo vlastníctve tretích osôb. Tu poukázal na judikát R/42/1972.

33. Finančné prostriedky z účtu v Maďarskej republike vyberala žalovaná ako majiteľka tohto účtu. Žalovaná v konaní potvrdila vykonanie investícií do rodinného domu rodičov žalobcu v J. v roku 1997 a výbery z tohto účtu ako aj jeho založenie je od roku 2002 až do roku 2005, t. j. po rekonštrukcii rodinného domu.

34. V ostatnom žalobca zotrval na svojich doterajších prednesoch.

35. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

36. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie v danej veci bolo podané oprávnenými subjektmi v rámci zákonnej lehoty v zmysle § 362 ods. 1 CSP, preskúmal napadnutý rozsudok s poukazom na ust. § 379 písm. c/, § 380 ods. 1 a § 381 ods. 1 CSP, pričom obidve odvolania prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Následne odvolací súd odvolania zo strany žalobcu a žalovanej smerujúce voči rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 24.7.2019 č. k. 5C/127/2014-750 vyhodnotil za čiastočne dôvodné, s rozhodnutím o nich tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

37. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 207 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 149 ods. 1 Obč. zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

Podľa § 150 OZ, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť to, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí.

38. V danom prípade odvolací súd viazaný svojou zákonnou povinnosťou v rámci odvolacieho konania skúmať, či napadnutý rozsudok nebol vydaný v konaní postihnutom niektorou z procesných väd zakotvených v ust. § 389 ods. 1 CSP dospel k tomu záveru, že súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom nesprávnym spôsobom prerozdeleniu masu BSM účastníkov sporu a tým nesprávne určil aj výšku vyrovnávacieho podielu prislúchajúceho pre žalovanú. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd v súvislosti s rozhodnutím o podanom odvolaní obidvoch strán tohto sporu zvolil procesný postup podľa § 388 CSP, ktorý sa prejavil v zmene výroku napadnutého rozsudku v tom rozsahu, ako je uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku. Aplikáciu procesného postupu v zmysle § 388 CSP uprednostnil odvolací súd preto, že nezohľadil splnenie podmienok pre potvrdenie a ani pre zrušenie napadnutého rozsudku, pričom uvedené vady prvoinštančného rozsudku bolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom a to prostredníctvom tohto zmeňujúceho rozsudku.

39. Odvolací súd sa stotožňuje so zistenou masou BSM prvoinštančným súdom pokiaľ ide o rozsah hnutelných a aj nehnuteľných vecí do nej zahrnutých a to aj vrátane určených zostatkových hodnôt týchto vecí. Na margo prikázania nehnuteľných vecí uvedených pod bodom A1 a A2 do podielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovanej v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 1-ica je potrebné zdôrazniť, že žalobca nemá eminentný záujem o prikázanie spoluvlastníckeho podielu žalovanej k týmto nehnuteľnostiam, čo znamená, že proti jeho vôli tak nemôže rozhodnúť v rámci rozhodnutia o vyporiadaní BSM ani súd. Odvolací súd síce vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 6.12.2017 č. k. 5Co/636/2016-469 zaujal právny názor, podľa ktorého aj súd prvej inštancie spoluvlastnícky podiel žalovanej na týchto nehnuteľnostiach prikázal žalobcovi, a to v snahe nerozšírovania spoluvlastníctva na tretie subjekty, pretože podieloví spoluvlastníci týchto nehnuteľností boli členovia vzdialenejšej rodiny žalobcu, u ktorých odvolací súd predpokladal schválenie dohody o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. K schváleniu tejto dohody však nedošlo, čoho dôkazom je aj stanovisko žalobcu v tomto spore, ako aj obsah svedeckej výpovede DQ. v konaní pred prvoinštančným súdom, z obsahu ktorých je možné ustáliť, že základným problémom uzavretia dohody medzi spoluvlastníkmi týchto nehnuteľností je ich cena. Vzhľadom na túto situáciu ohľadne odkúpenia spoluvlastníckych podielov strán sporu k týmto

nehnutelnostiam, odvolací súd prehodnotil svoj záver v tom smere, že nehnuteľnosti uvedené pod bodmi A1 a A2 výrokovej časti rozsudku prikázal do podielového spoluvlastníctva strán sporu, každému v 1-ici.

40. Odvolací súd pokiaľ ide o pohľadávku vo výške 9.958 eur začlenenú pod bod C výrokovej časti rozsudku, ako neuhradená pôžička v sume 9.958 eur, ktorú bez vedomia žalovanej poskytol žalobca ako veriteľ dlžníkovi I. D., túto v rámci vyporiadania BSM prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu a to najmä s poukazom na spôsob kontraktácie tohto právneho úkonu medzi účastníkmi zmluvy o pôžičke, o ktorej zmluve sa žalovaná dozvedela až s oneskorením jedného roku.

41. Pokiaľ ide o prerozdelenie hnutelných vecí jednotlivým stranám tohto sporu, vyrubenie súdneho poplatku za vyporiadanie BSM ako aj rozhodnutie o náhrade trov konania štátu, tak voči týmto výrokom odvolací súd výhrady nemal, čoho dôkazom je aj potvrdenie týchto výrokov ako vecne správnych.

42. Odvolací súd poznamenáva, že sa nestotožňuje s námietkami žalovanej prezentovanými v priebehu celého sporu a takisto aj v rámci ňou podaného odvolania ohľadne zaradenia do masy BSM sumu 47.000 eur, ktorá bola na účte v A. republike a takisto aj so zaradením investícií do dvoch nehnuteľností nachádzajúcich sa v J., pretože žalovaná v tomto smere neuniesla dôkazné bremeno a v prospech svojich tvrdení neuviedla žiaden relevantný dôkaz. Z výpovede samotnej žalovanej v priebehu sporu vyplýva, že investície do domovej nehnuteľnosti mali byť realizované v roku XXXX, pričom účet v A. republike mal byť zriadený v roku 2002, t. j. po skončení rekonštrukcie rodinného domu v J..

43. Pokiaľ ide o výšku vyrovnávacieho podielu v sume 72.257,50 eura, ktorú je povinný z titulu vyrovnania podielu na vyporiadaní BSM v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobca žalovanej, tak k tejto sume dospel odvolací súd nasledovným spôsobom. Masa BSM strán tohto sporu predstavuje spolu sumu 26.256,11 eura. z čoho ideálny podiel tak pre žalobcu ako aj pre žalovanú predstavuje 13.128,05 eura (26.256,11 : 2). Žalobcovi boli do výlučného vlastníctva prikázané hnutelné a nehnuteľné veci spolu v hodnote 15.407,30 eura (4.437,18 + 8.087,36 eura nehnuteľnosti + 2.882,16 eura hnutelné veci) + hodnota pohľadávky v sume 9.958 eur. Do výlučného vlastníctva žalovanej boli prikázané hnutelné a nehnuteľné veci spolu v hodnote 10.849,53 eura (hnutelné veci v hodnote 2.762,17 eura a nehnuteľné veci v hodnote 8.087,36 eura). Vychádzajúc z uvedeného je zřejmé, že žalobcovi oproti jeho ideálnemu podielu z BSM, ktorý predstavuje sumu 13.128,05 eura boli prikázané veci v hodnote o 2.279,25 eura vyššej ako je jeho ideálny podiel (15.407,30 - 13.128,05). Žalovanej boli zasa do jej výlučného vlastníctva prikázané hnutelné a nehnuteľné veci v hodnote o 2.278,52 eura nižšej, ako je hodnota jej ideálneho podielu na vyporiadaní (13.128,05 - 10.849,53). Uvedené následne znamená, že žalovaný je povinný doplatiť na vyrovnanie podielu z titulu vyporiadania BSM doplatiť sumu 2.278,52 eura. K tejto sume odvolací súd musel prirátať 1-icu zo sumy 9.958 eur, t. j. sumu 4.979 eur v prospech žalovanej, aby získal celkovú a zároveň aj konečnú výšku vyrovnávacieho podielu pripadajúcu žalovanej z titulu vyporiadania BSM strán tohto sporu (2.278,52 + 4.979), ktorá po zaokrúhlení predstavuje sumu 7.257,50 eura. Odvolací súd totiž do výlučného vlastníctva žalobcu prikázal pohľadávku vo výške 9.958 eur z titulu neuhradenej pôžičky dlžníkom I. D., na ktorej má právo v 50 % participovať aj žalovaná.

44. V kontexte týchto dôvodov odvolací súd obidve podané odvolania vyhodnotil za čiastočne opodstatnené a rozhodol o nich tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

45. O náhrade trov odvolacieho a prvoinštančného konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 2 a § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania, pretože každá strana bola v spore iba čiastočne úspešná.

46. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia

opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).